

ПРЕС КЛИПИНГ

25. јун 2013.

НАСЛОВИ

- Радници „Првог маја“ траже помоћ највиших званичника; (стр.2)
Мање се задужујемо; (стр.3)
Газде радницима дале тројку; (стр.3)
„Фијат“: Млака истрага и због мобинга?; (стр.5)
Привреда тоне у дугове; (стр.5)
Данас Влада о ребалансу буџета: Дилеме решили за викенд; (стр.7)
Путари очекују од владе да спасе 10.000 радних места; (стр.8)
Још нема пара за раднике Генекса; (стр.9)
Алпина пред затварањем; (стр.10)
Цене су нам ниске, а плате још ниже; (стр.12)
Само десетак фирми са преко хиљаду запослених; (стр.13)
Газди закон даје право да (алко)тестира запослене; (стр.14)
Србија скупо плаћа што је „шампион“ у брзини пензионе реформе; (стр.16)
Банкрот „Алпине“ шанса за српске грађевинаре?; (стр.17)
Путари очекују од владе да спасе 10.000 радних места; (стр.18)
"Бетоњерка" поново на тржишту; (стр.19)
"Извоз Железаре одговор скептицима"; (стр.20)
МЕТАЛЦИ ИЗ ЖЕЛЕЗАРЕ ЖЕЛЕ САРАДЊУ С ФИАТОМ; (стр.21)
-

Радници „Првог маја“ траже помоћ највиших званичника

В. ЂИРИЋ

Фабрички синдикати „Првог маја“ у Пироту траже помоћ највиших званичника. Субвенције пресушују. Радници се питају шта је са социјалним програмом

ПИРОТ - Градски самостални синдикат у Пироту и репрезентативни синдикати „Првог маја“ а. д., упутили су циркуларно писмо на адресе највиших званичника Србије, са захтевом да се коначно реши проблем 820 радника, који су се одлучили за социјални програм, односно остали су у непродатом делу ове модне куће, коју је купила словеначко-енгеска компанија „Мура-аха“.

У писму премијеру Ивици Дачићу, министру финансија и привреде Млађану Динкићу, министру рада, запошљавања и социјалне политике Јовану Кркобабићу, као и директору Агенције за приватизацију Владимиру Цветковићу, наводи се да ни после осам месеци од продаје дела предузећа, није одобрен нити решен социјални програм вишкова радника. Уз то, субвенције државе полако али сигурно пресушују, па је доведена у питање свака даља исплата радницима, који све жешће притискају синдикат да се њихов проблем коначно реши. Због тога, наводе даље синдикалисти, бићемо приморани да раднике позовемо на протесте, штрајк, блокаде.

- Из кабинета премијера Дачића примљено је обавештење да је допис стигао и да је прослеђен надлежним министарствима на решавање, међутим, даље од тога се није одмакло - каже Родољуб Ђирић, председник Градског самосталног синдиката.

ПРИМАЈУ ПО 15.000 ДИНАРА РАДНИЦИ који су „ни на небу ни на земљи“, месечно примају по 15.000 динара и седе код куће, јер се у неприватизованом делу предузећа не одвија никаква производња. Од тог новца издржавају се многе породице, школују децу и студенте, плаћају рачуне, па отуда нимало не чуди свакодневни притисак радника на синдикалне челнике града и предузећа.

- Оваквим понашањем држава је на великом губитку. Да је социјални програм и поред свих тешкоћа које постоје и за које знамо исплаћен почетком ове године - како је и било планирано и обећано, не би морале да се исплаћују субвенције за прекобројне у „Првом мају“. Истини за вољу, држава се није претргла ни када је реч о субвенцијама, јер је протеклих месеци уплаћено свега 12 милиона. Осим тих пара, сада је очекују и обавезе за социјални програм, који је тежак око 800 милиона динара.

У „Првом мају“ је пре приватизације радило око 1.500 радника. Нови власник „Мура-аха“ преузео је њих 700, док су се остали изјаснили за останак у предузећу, односно социјални програм. У погонима конфекције које је уз субвенције купила словеначко-енгеска компанија, власнице Мојце Луканчич, ради се пуном паром, а зараде се исплаћују на време.

Мање се задужујемо

В. Н.

Подаци Удружења банака показују да је кредитна активност и активност банака у потпуној стагнацији или чак и у паду, јер се грађани и предузећа све мање задужују због кризе

ГРАЂАНИ и предузећа у Србији се све мање задужују. Подаци Удружења банака показују да је кредитна активност и активност банака у потпуној стагнацији, а у неким областима је и у паду.

Укупни кредити предузећа, предузетника и грађана у Србији на крају маја износили су 2.253 милијарде динара, што је 0,2 одсто мање него на крају априла. Позајмице предузећима су биле 1.533 милијарде динара и за 0,4 одсто су мање него на крају априла.

- То је последица економске ситуације у земљи, пада животног стандарда, неизвесности и опрезног приступа и грађана и банака - објаснио је Верољуб Дугалић, секретар Удружења банака.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:440683-Gazde-radnicima-dale-trojku>

Газде радницима дале тројку

Б. СТЈЕЉА

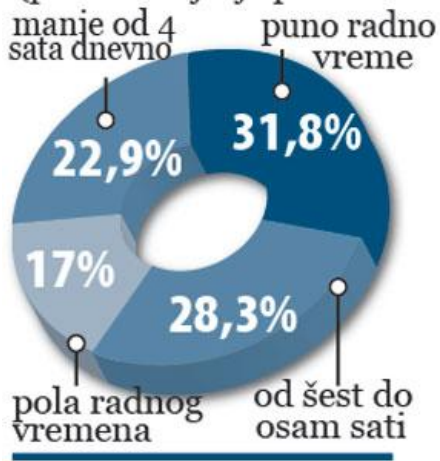
У истраживању Уније послодаваца Србије привредници оценили запослене махом као неодговорне и нестручне. Тек трећина менаџера задовољна учинком радне снаге

Међу радницима и директорима у Србији нема разумевања. Тек завршено истраживање Уније послодаваца Србије показује да руководиоци у приватним фирмама свој кадар оцењују као недовољно посвећен, неефикасан и неодговоран, и примећују да је колегијалност међу радницима на најнижем нивоу у две деценије. У синдикатима тврде да директори претерују, али не споре да радници нису „пуни елана“. За такво расположење, међутим, управо криве менаџере који имају очекивања, а дају све мање плате.

- Свега 36 одсто менаџера мисли да запослени испуњавају све радне задатке, док петина руководиоца сматра да запослени одрађују посао без икаквог интересовања - каже Драгољуб Рајић, директор УПС.

Тек је, по мишљењу послодаваца, 31,8 одсто радника ефикасно свих осам сати, али тек трећина запослених показује стручност на радном месту. У предузећима се посао, кад год је то могуће - тврде директори - избегава или одлаже, на паузама се остаје знатно дуже, а рад се доживљава као принуда.

Koliko sati zaposleni zaista rade? (prema mišljenju poslodavaca)

- Примећен је тренд међусобног удаљавања запослених у односу на претходне деценије и свођење колегијалних односа на чисто „техничке односе“ - додаје Рајић. - Ова дехуманизација значајно утиче на смањену продуктивност, јер се појединци на радном месту осећају отуђено, не припадају довољно колективу и као личности нису довољно поштоване. Запослени у страним компанијама имају већи страх од отказа и ређе излазе колегама у сусрет, док је у предузећима где су зараде мање од просечне колегијалност далеко израженија и веома често колеге мењају смене, међусобно се друже и помажу једни другима.

У Индустијском синдикату Србије пак сматрају да оваква истраживања служе само да се што пре либерализује Закон о раду, који ће бити науштрб запослених, и да се усвоји Закон који фактички забрањује штрајк:

Koliki je učinak radnika? (prema mišljenju poslodavaca)

- Послодавци раднике плаћају мизерно, смањили су им сва права, не пријављују их, држе их у лошим условима... Наравно да су онда такви радници незадовољни - каже Негослав Јовановић, председник овог синдиката.

ЛОША ОРГАНИЗАЦИЈА

Домаћим предузећима недостаје квалитетан управљачки кадар са најмање пет година практичног радног искуства - сматра Рајић. - У сваком другом предузећу је скоро 15 одсто запослених у неком тренутку беспослено или није знало шта тачно треба да ради.

„Фијат”: Млака истрага и због мобинга?

М. Ђ.

Зашто је „Фијат“ одуговлачио са покретањем истраге о оштећењима возила? Прича се да Италијани не траже детаљну истрагу, како не би испливале њихове претње и понижења запослених

ИНТЕРНА истрага Компаније „Фијат аутомобили Србија“ није открила ко је на монтажној траци гребањем оштетио више аутомобила. Фабрика је поднела пријаву против НН лица, због „оштећења туђе ствари“, па су инспектори МУП, према налогу тужилаштва, скоро после месец почели истрагу.

Неуобичајена пракса за „намерне штете“. Испитивање је, незванично сазнајемо, кренуло од „сумњивих“, који немају везе с фабриком. Први је испитан Слободан Стаменчић, из Анархосиндикалистичке иницијативе и један од активиста Групе за подршку радницима „Фијата“ који је саопштио да они стоје иза плаката.

У граду се прича да „Фијат“ није тражио истрагу, јер би полиција дошла и до изјава које озбиљно терете шефове из Италије који понижавају, прете и национално вређају. Речи „Стоко српска“ врло су честе. Радницима је кажу тешко да гледају и кад доучени „Фијатов“ шеф тера нашег инжењера да три пута донесе исти део. У недељу вече (након првих саслушања) градом су прошетале групе младића са мајицама на којима пише: „Ја нисам Италијан“.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Privreda-tone-u-dugove.sr.html>

Привреда тоне у дугове

И поред пословног добитка од 364 милијарде динара, после плаћених камата и курсних разлика предузећа исказала губитак од 253 милијарде динара

Ако држава није српска привреда је већ дубоко заглибила у дужничко ропство. Пословање у 2012. годинизавршила је сагубитком од 63 милијарде динара, а годинама гомилани минусидостигли су 2.462 милијарде динара, објавила је Агенција за привредне регистре (АПР). Привреда је и лане, као и у свим кризним годинама, па и пре тога, правила неку зараду. Лане је њен пословни добитак достигао 364 милијарде динара. Али, шта то вреди, када су јој дуговања, односно плаћене доспеле камате и курсне разлике, произвеле финансијски губитак од 253 милијарде динара.

– Пословни резултат из редовног пословања није био довољан да покрије расходе камата, курсне разлике и отпис ненаплативих потраживања – рекла је регистратор Регистра финансијских извештаја и бонитета АПР Ружица Стаменковић.

Наша предузећа више не могу да зараде онолико колико треба да би се покрили трошкови задуживања. Несрећа је у томе што је више од половине кредита узето на кратак рок. Притиснута беспарицом, предузећа су пристајала и на неповољније зајмове. У 2012. сваки позајмљени динар био је покривен само са 60 пара сопствених средстава, саопштила је Стаменковићева. Укупне прошлогодишње кредитне обавезе од 2.964 милијарде динара, биле су веће за 10,4 одсто него у претходној години.

Од 107.363 привредна друштва, колико је пословало у прошлој години, финансијске извештаје поднело је 92.157. Са добитком је пословало 53.396, за 5,9 одсто мање него у претходној години. Нетогубитак повећања четвртину и исказало га је 31.498 друштава, а укупан финансијски губитак већи је за 77,5 одсто.

– Целокупна привреда свела се на 38.000 здравих предузећа која треба да носе терет финансирања целокупног друштва – указује Милан Кнежевић, потпредседник асоцијације малих и средњих предузећа и предузетника. – Трагичном епилогу драме привреде Србије присуствоваћемо у скорој будућности. Наставља се раст ризика пословања због повећања расхода за камате. Уколико привреди не пође за руком, а неће, да се раздужује из текућег пословања, у потпуни суноврат и ликвидацију отићи ће у наредне две године половина садашњих привредних друштава.

За непрофитабилно пословање српске привреде у 2012. првенствено су „криви“ неразмљиви сектори, односно услуге. За разлику од претходне године, када је пословао са добитком од 55 милијарди динара, лане је исказао минус од 97 милијарди. Производна предузећа остварила су добитак од 34 милијарде динара, готово четири пута већи од прошлогодишњег.

Мала, средња предузећа и предузетници чине 95,9 одсто свих привредних субјеката у Србији. Код њих ради око две трећине од нешто више од укупно милион запослених, а толики је и њихов удео у укупном промету. „Мали бизнис“ ствара око 60 укупног домаћег дохотка (БДП), његова улагања у развој чине 58 одсто укупних инвестиција.

Овај сектор српске привреде највише је страдао од почетка кризе с почетка јесени 2008. Анализа података АПР из редовних годишњих финансијских извештаја за 2012. годину показала је да је он и у прошлој години увећао губитке, иако су средња предузећа пословала с добитком.

И поред тога, према речима, Ружице Стаменковић, најздравије финансијске показатеље пословања у 2012. имало је 32.418 малих привредних друштава, која чине или 92,5 одсто од укупног броја бонитетно способних друштава. Поређења ради, међу средњим друштвима 70,5 одсто је бонитетно способних, а од великих – 64,6 одсто.

Министарство финансија и привреде од почетка септембра прошле године увело је низ олакшица за пословање „малог бизниса“, укинувши неке намете. Од почетка године субвенционисане су камате на банкарске кредите, а од Европске инвестиционе банке држава је добила кредит од око 500 милиона евра. Посредством комерцијалних банака малим привредницима су доступни кредити на рок од 12 година, са две-три године почека и годишњом каматом до пет одсто.

Александар Микавица

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/389795/Danas-Vlada-o-rebalansu-budzeta-Dileme-resili-za-vikend>

Данас Влада о ребалансу буџета: Дилеме решили за викенд

Бојана Анђелић

Седница Владе Србије, на којој је требало да буде усвојен ребаланс буџета за 2013. годину, отказана је јуче како тврде у Влади због техничких разлога и требало би да буде одржана данас. Министар финансија Млађан Динкић тврди да несугласице око уштеда по министарствима не постоје и да су се коалициони партнери око свега већ усагласили.

Министар финансија признаје да је било оних који су се бунили због смањења средстава, али да незадовољних није било више него што је то уобичајено. А чак и да је било несугласица, оне су решене током викенда.

- Направљен је консензус. Када смањујете расходе Министарствима нико није срећан, али суштина је да морамо да смањимо јавну потрошњу. Највеће смањење имало је моје министарство и када сам поставио такав пример нико није имао право да се буну - рекао је Млађан Динкић.

План Владе Србије је да се ребалансом буџета, уштеди 37 милијарди динара. Предложеним нацртом највећи терет резања трошкова поднеће Министарство финансија којем ће на располагању бити око шест милијарди динара мање.

По три милијарде динара имаће мање министарства унутрашњих послова, рада и социјалне заштите, просвете и регионалног развоја.

Највеће уштеде предвиђене су на субвенцијама, а највећи терет стезања каиша осетиће сектори привреде и пољопривреде, где ће помоћ државе бити умањена за по три милијарде динара.

Кликни за увећање (+)

Иако министар Динкић тврди да се није одустало од унапређења пољопривреде и даље није јасно да ли то значи да ће пољопривредници остати без субвенција које су им најављене.

- Не би требало да остану без њих. Суштина је у томе да Министарство пољопривреде мора пред сваку сезону да означи колико новца има за поделу субвенција. Уколико се пријави више људи са више хектара од онога што је предвиђено буџетом, то би онда требало расподелити на све који су се прјавили - објашњава Динкић.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/389724/Putari-ocekiju-od-vlade-da-spase-10000-radnih-mesta>

Путари очекују од владе да спасе 10.000 радних места

Танјуг

Самостални синдикат путара Србије очекује да Влада Србије сутра на седници донесе одлуке које ће омогућити да опстане 26 путарских предузећа и да се сачува 10.000 радних места.

Синдикат је саопштио да би се истовремено спречило угрожавање безбедности учесника у саобраћају и створиле основне претпоставке за раст инвестирања у Србији.

- Ако се то не догоди, радници ће ући у борбу за очување својих радних места - наведено је у саопштењу.

Самостални синдикат путара Србије је раније најавио да ће 26. јуна ступити у генерални штрајк.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/jos_nema_para_za_radnike_geneksa.4.html?news_id=263104

Држава никако да исплати 20 милиона евра за отпремнине

Још нема пара за раднике Генекса

АУТОР: Љ. БУКВИЋ

Београд - Ни четири године након што су се стекли услови за исплату отпремнина бившим радницима Генералекспорта и Интернационала ЦГ, нико од готово 5.000 њих још није видео ни цент од укупно 20 милиона евра, колико им држава дугује.

И после више изгубљених спорова радници су прошлог месеца као потврду тога да су у праву добили и пресуду Уставног суда који је потврдио да Апелациони и Први основни суд у својим пресудама у корист државе нису „правично судили“. „Уставни суд је оценио да се штетне последице учињене повреде права могу отклонити једино поништајем пресуде Апелационог суда и налагањем да поново одлучи о жалби подносилаца и осталих тужилаца поводом пресуде Првог основног суда“, наводи се у одлуци Уставног суда од 30. маја ове године.

Генексова имовина вредна више од две милијарде евра распродата је за 170 милиона евра - Блок 20 Мирославу Мишковићу, а Копаоник Миодрагу Костићу. Услов да се радницима исплати новац предвиђен социјалним програмом био је управо продаја ове две целине, Блока 20 и Копаоника, и то је урађено крајем маја 2009. Упркос томе што су се услови испунили, новац се радницима не исплаћује.

У Агенцији за приватизацију за Данас кажу да дозволу за исплату тог новца треба да добију од Министарства финансија и потврђују изјаве радника да су услови за исплату социјалног програма створени оног тренутка када је држава продала Блок 20 и Копаоник. „Након што су продате имовинске целине Блок XX и Копаоник, Агенција за приватизацију се обратила надлежним министарствима, а имајући у виду да је као услов за исплату дефинисана и сагласност на исплату од стране Министарства финансија, али одговор од стране надлежних министарстава није добила“, напомињу у Агенцији.

Председница Удружења бивших и садашњих радника ове две компаније, Зорица Секуловски каже за Данас да су они још октобра 2009. на питање где је новац за исплату 5.000 радника из тадашњег Министарства финансија добили одговор да за „давање сагласности за исплату новца нису надлежни они него Министарство економије“.

Пребацивање одговорности са једних на друге наставило се до данас, тако да радници и пензионери Генекса и даље чекају новац који би требало да се налази на наменски рачунима у неколико банака. Секуловски напомиње да Министарство финансија одобрава можда новац

који треба да се дели из републичког буџета, али да то није њихов случај јер је новац за социјални програм Генекса добијен од продаје две целине Блока 20 и Копаоника. „Да ли одлука Уставног суда оставља простор за размишљање да намерни превиди бившег режима полако нестају“, истиче Секуловски и додаје да је пљачка 5.000 радника „игра без граница оних моћника који себи дају за право да злоупотребљавају службени положај а притом ником не одговарају“. У Агенцији за приватизацију кажу да ће „у светлу одлуке Уставног суда“ анализирати ситуацију.

Бранко Радичевић из Удружења радника Генекса напомиње за наш лист и то да радници траже паре од Генексових објеката који су продати, а не од државе и пита надлежне где је нестао новац који је прошле године био на рачунима банака.

- То су паре којих има на рачунима Агробанке и Комерцијалне банке и то је новац обезбеђен од продаје имовине наше компаније. На рачунима ових банака је 17,2 милијарде динара, неких 180 милиона евра, а камата на све то је 15,5 милиона евра - истиче Радичевић.

Бивши радници су тражили од Агенције за приватизацију на састанку у априлу да им достави извештаје са рачунима из банака.

- Тражили смо увид у рачуне фирме код Комерцијалне банке и Поштанске штедионице и видели да на рачунима недостаје 25 милиона евра у односу на прошлу годину. Контролу над тим рачунима има Агенција па је питамо на шта је потрошен тај новац - напомиње Радичевић. Међутим, у Агенцији за Данас тврде да новац са рачуна ових фирми није трошен, као и да нико од поверилаца није исплаћен.

Како је Данас већ писао, Генекс је у јануару на рачуну Комерцијалне банке имао 13,9 милијарди динара, Агробанке 2,5 милијарде динара, док је на рачуну у Управи за трезор на име средстава уплаћених од камате на депозите, неких 790 милиона динара. Новац који је био на рачуну Агробанке која је отишла у стечај, није завршио у стечајној маси већ је пребачен у Поштанску штедионицу.

Добар посао

Бранко Радичевић подсећа да је Блок 20, са тениским теренима, малом кулом, апартманима и енерганом која може да греје цео Нови Београд продат Мишковићу јуна 2008, а годину дана касније Костић је купио на рате хотел Гранд и Конаке на Копаонику и од тога исплатио свега две рате.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/alpina_pred_zatvaranjem.4.html?news_id=263106

Пропали покушаји спасавања аустријске грађевинске фирме

Алпина пред затварањем

АУТОР: РУЖА ЂИРКОВИЋ

Беч, Београд - Највећи банкрот у историји послератне Аустрије завршиће се, по свему судећи, по најгорем могућем сценарију. Како су јуче јавили аустријски медији последњи покушаји да се

нађе друго решење о викенду су пропали и стечајни управник друге по величини аустријске грађевинске фирме Алпине Бау ГмбХ, Штефан Рил јуче је покренуо поступак њеног гашења. Алпине у Аустрији ће бити разбијена на регионалне делове. Већ јуче су, после састанка аустријских министарстава за привреду и рад, синдиката, банака и савета предузећа, аустријске грађевинске фирме позване да преузму њене послове у Аустрији и у што је већој мери запослене. Концерн Алпине запошљава око 15.000 радника од чега 7.500 у Аустрији. Интерес за преузимање послова и радника у Салцбургу, Тиролу и Штајерској су, наводно, већ изразили и код нас позната фирма Порр и фирма Хинтереггер.

Мада се у свим медијским извештајима напомиње да је за пропаст Алпине крива њена компликована холдинг структура, која обухвата 200 друштава, и ризичне инвестиције у источној Европи, нема ни речи о судбини фирми које је Алпина оснивала ван Аустрије у 25 држава, међу којима је и Србија. Никаких промена нема ни у регистрима Агенције за привредне регистре, а Коридори Србије су „затражили званичну информацију о статусу Алпине Бау ГмбХ од међународног надзорног органа Ептиса-Сафеге-ИРД“. Према сазнањима Данаса, одговор још нису добили.

„У складу са уговорима који су дефинисани међународним правилима Светске банке и Европске банке за реконструкцију и развој (ЕБРД), тек након добијања званичне потврде о статусу компаније Алпине Бау ГмбХ, Коридори Србије ће бити у могућности да предузму даље кораке у складу са правима и обавезама који им према уговору припадају“, саопштавају из Коридора Србије још у прошли петак. А даљи кораци су, како наводе у Коридорима, расписивање у најкраћем року нових тендерских поступака за завршавање две деонице на Коридору 10 на којима је Алпине ангажована.

Ради се о деоницама Пирот Исток - Димитровград, где су радови започети у новембру 2010. године и рок да буду завршени је био 540 дана, и о обилазници код Димитровграда, где је градилиште отворено у априлу 2010. године и рок за завршетак био је 720 дана.

Може се, дакле, закључити да је Алпине уговорене рокове већ дебело пробила. Радови на деоници Пирот Исток-Димитровград финансирају се кредитом који је Србији одобрила ЕБРД, а Обилазница Димитровград кредитом Светске банке. Укупна вредност радова на обе деонице је 59,304 милиона евра.

Последње промене у подацима Алпине доо у Београду одиграле су се априла ове године када је из регистра избрисано име дотадашње иначе дугогодишње директорке Алпине Невенке Синђић, а уведена два директора сапотписника: Зоран Костић и Смиљана Стојнов. Алпине доо у Београду је прошлу годину окончала са губитком.

Према наводима аустријских медија највећа жртва пропасти Алпине Бау ГмбХ биће њени добављачи и подизвођачи, на које отпада више од милијарде од 1,9 милијарди њеног дуга, и мали инвеститори, који су се 2010. године поалавили на камате на три серије Аплининих обвезница у укупној вредности од 290 милиона евра. У Коридорима Србије тврде да им је Алпине доставила списак од више од 50 фирми са којима сарађује у Србији.

Алпине Бау ГмбХ је користила кредите у 48 финансијских институција у Аустрији и ван ње, а највише кредита узела је од Банк Аустрија и Ерсте груп (око 100 милиона евра), а прошле јесени од Хупо Алпе Адриа 25 милиона евра, али пословне банке у Аустрији су се, пише бечки дневни лист Ди Пресе, одлично обезбедиле „Законом за јачање ликвидности фирми“ који је у Аустрији донет 2009. године. Према том закону аустријска држава је преузела гро гаранција за

банкарске кредите аустријских фирми. Односно, од укупне суме од 2,5 милијарди евра кредита које је узела аустријска привреда, држава је гарантовала за 30 до 70 одсто односно за укупно 1,4 милијарде евра. У случају Алпине, аустријска држава је гарантовала за половину од укупно 300 милиона евра кредита и Алпине ће бити прва фирма на којој ће закон којим су се банке обезбедиле бити примењен.

Алпине иначе у Аустрији постоји 50 година, али од 2012. године није више у аустријском него у шпанском власништву.

Завршено од 45 до 85 одсто радова

Две деонице на којима ради Алпине у Србији, напомињу у Коридорима Србије, састоје се од по два ЛОТ-а. Степен завршености на сва четири ЛОТ-а са две цитиране деонице, 20. јуна ове године је био следећи: ЛОТ1 Траса и мостови од Пирота (Исток) до Сукова завршеност 53,82 одсто, ЛОТ 2 Траса, мостови и тунел од Сукова до Обилазнице Димитровград 45,87 одсто. На Обилазници Димитровград ЛОТ 1 који обухвата трасу обилазнице Димитровград-гранични прелаз са Републиком Бугарском завршен је 61,70 одсто а на ЛОТ-у 2, изграђеност мостова је 86,56 одсто.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/cene-su-nam-niske-plate-jos-nize>

Цене су нам ниске, а плате још ниже

Прича и свакодневна јадиковка да нам је храна скупа, доброно папренија него у Европи – не стоји, судећи по подацима европске статистичке службе Еуростат, која је објавила да је просечан ниво цена хране у Србији на 71,5 одсто цена у ЕУ.

Неке намирнице јесу „теже” код нас него у комшилуку и другим европским земљама, али ту не треба све свести на питање да ли нам је храна скупља, већ каква нам је куповна моћ, колике су нам плате, продуктивност...

Као што смо по ценама хране у доњем делу европске табеле (јефтине су само Македонија, Пољска, Румунија, Албанија и Бугарска), тако смо по БДП-у по становнику, мереним стандаром куповне моћи, на још горој позицији. Иза нас су само Албанија и БиХ.

Елем, у Србији су храна и безалкохолна пића око 30 одсто јефтинији него у ЕУ. Хлеб нам је јефтинији 36 одсто, месо безмало 40 одсто, цене млека, сира и јаја су двадесетак одсто ниже од просечних европских, а цигарета чак 70 одсто.

Европска статистика каже да су цене уља и масти у Србији на чак 95,5 одсто просечних цена у ЕУ. И то је за овдашње потрошаче изненађујуће ако се присетимо изјава представника наших уљара да је зејтин који производе квалитетнији, а кудикамо јефтинији него у већини европских земаља. Воће и поврће у Србији су на 67,6 одсто просечног нивоа цена у ЕУ, и то је релативно највиши степен у том поређењу од 2005. године.

Поменимо, Еуростатово истраживање за прошлу годину обухватило је око 500 упоредивих производа – храну, дуванске производе, алкохолна и безалкохолна пића, у 37 земаља, то јест 27

чланица ЕУ, укључујући и Хрватску, као и Норвешку, Швајцарску, наше комшије... Показало се да су цене хране и безалкохолних пића на Западном Балкану највише у Хрватској, где су тек нешто испод просека у ЕУ, а најниже у Македонији, где су готово упола ниже него у ЕУ. Корпа је код јужних комшија чак 42 одсто јефтинија него у Европској унији.

Цигарете у Македонији коштају свега четвртину европске просечне цене. А међу чланицама Европске уније, Пољска има најјефтинију храну, 39 одсто „лакшу„ у односу на остале земље. У Румунији, Бугарској и Албанији трпеза је тек за који проценат скупља од пољске. Еуростатово истраживање је показало да је цена алкохолних пића у Србији на нивоу 78 одсто просечне у ЕУ. Алкохол је у региону најјефтинији у Македонији, где је цена у висини 65 одсто просека у ЕУ, а најскупљи у Црној Гори с 95 одсто просека. Цигарете су у свим земљама у окружењу осетно јефтиније него у ЕУ – у Македонији им је цена само 25 одсто просека у ЕУ, у Албанији 27 одсто, у Црној Гори и Босни и Херцеговини 34 одсто.

У Хрватској је цена дувана на 57 одсто европског просека, али су им алкохолна пића у просеку три посто скупља него у ЕУ. Иначе, прехранбени производи и напаци у ЕУ најскупљи су у Данској, где потрошач за корпу плаћа 143 посто просека ЕУ, а следе Шведска (124 посто просека), Аустрија (120), Финска (119), Ирска (118) и Луксембург (116).

Папрено је и у Швајцарској. Цене су у просеку 55 посто веће него у ЕУ.

С. Глушчевић

Пола бууета на столу

Грађани Србије на трепезу троше око 45 одсто кућног бууета. Екомиста Горан Николић наводи да у свету, судећи по подацима Министарства пољопривреде САД, влада тренд опадања потрошње на храну и безалкохолна пића као дела укупног прихода.

Углавном постоји обрнута корелација између сиромаштва и трошења на храну, мада има и супротних примера. Индијци, на пример, троше мање на храну него Руси, који за то издвајају готово трећину укупних прихода. Дакле, како се земље развијају људи троше сразмерно мање на храну. Индикативно је да су Јужнокорејци 1975. на храну давали трећину својих прихода а сада само 12 одсто.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/samo-desetak-firmi-sa-preko-hiljadu-zaposlenih>

Само десетак фирми са преко хиљаду запослених

У Војводини данас послује тек десетак фирми које запошљавају више од хиљаду радника, показују подаци Агенције за привредне регистре. Стање у њима је шаролико: има ту и неколико великих губиташа, али и фирми које годинама послују позитивно и постепено чак и повећавају број запослених.

Евидентно је, ипак, да у Покрајини нема толико великих фирми с огромним бројем запослених које из годину у годину праве губитке у пословању, поготово ако се тај број упореди са стањем у Београду и централној Србији, где је таквих предузећа осетно више.

Међу 12 највећих послодаваца у Војводини (који запошљавају хиљаду или више радника) три су јавна предузећа, још три су у државном власништву и реструктурирању, три су компаније у

страном власништву а три имају домаћег приватног власника. Највише их је смештено у Новом Саду – чак седам, четири су из Баната, а једно из Врбаса.

Највећи послодавац у Војводини лане је била Нафтна индустрија Србије са 7.577 радника. НИС већ годинама, од приватизације, послује позитивно, али је у последњих пет година смањио број запослених за готово пет хиљада. Подсетимо, када је „Гаспром” ушао у домаћу нафтну индустрију, саопштио је да је од 12.000 запослених њих чак пет хиљада руководећи кадар и да ће у том смислу много тога морати да буде промењено.

Следи словеначка трговинска кућа „Меркатор-С” са седиштем у Новом Саду, са 4.456 радника, од којих многи свакако, баш као и када је реч о НИС-у, не раде у Војводини. „Меркатор” је последњу годину благо повећао број запослених.

На трећем месту је ЈП „Електровојводина”, једна од ретких јавних компанија у земљи које послује у плусу. „Електровојводина” запошљава 2.457 радника. Следећи велики послодавац је и један од највећих губиташа у привреди Србије – панчевачки ХИП „Петрохемија”, у којој ради 1.796 запослених. Та фирма је лане направила минус од 12 милијарди динара, акумулирани губици су јој 47 милијарди па је јасно да је, с обзиром на број запослених, реч о једном од врућих кромпира који ће допасти у руке министрима који у наредном периоду, како је најављено, буду решавали проблем предузећа у реструктурирању.

Међу највећим послодавцима је и вршачка фабрика лекова „Хемофарм”, с 1.688 запослених. Та компанија данас поново послује позитивно, након кризе у фармацеутској индустрији и минуса од чак пет милијарди динара у 2011. години. Иза Вршчана је покрајинско јавно предузеће „Војводина шуме”, које такође послују у плусу, с 1.574 радника.

Следи новосадска Индустрија меса „Матијевић”, у којој ради 1.553 запослених. Та компанија већ годинама послује с добитком, а лане је повећала број радника за седамдесетак. У „Агроживу” из Житишта је запослено 1.458 људи, а занимљиво је да је то предузеће, у власништву „Србијагаса”, лане запослило око 400 радника иако је направило милијарду и по динара губитка.

Још једна приватна трговинска компанија која годинама добро послује је на листи највећих послодаваца – у „Универекспорт” плату прима 1.325 радника, а лане је број запослених повећан за педесетак. С друге стране, у врбаској индустрији меса „Карнекс” број радника је између 2011. и 2012. смањен око 500 па радећи у тој компанији породице сада прехрањује 1.238 запослених.

Листу завршавају ЈП „Србијагас” с 1.170 радника, али и 35 милијарди губитка само у овој години, те панчевачка „Азотара”, у којој је запослено тек нешто мање од хиљаду људи.

В. Чворков

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/gazdi-zakon-daje-pravo-da-alkotestira-zaposlene>

Газди закон даје право да (алко)тестира запослене

Сасвим је сигурно да радници у Србији и не знају шта све пише у радном законодавству, а већ се најављује поопштравње Закона о раду и увођење додатних

обавеза за њих. Сигурно је и да им нико никада није рекао која све права данас има послодавац, а које они обавезе.

Наиме, осим права да од радника захтева да у потпуности извршава свој радни задатак и да га контролише и кажњава за све што не уради како треба и на време, послодавац има законско право да тестира радника на алкохол па чак и на дрогу.

Неки послодавци то своје право већ годинама користе. Тако су многе газде одавно увеле алко-тест и повећи је списак радника који су управо због тога, што су на њему пали, остали без посла. Неке газде су отишле корак даље па су увеле и обавезан нарко-тест, без којег неће никога да запосле. Тако је у Рударском басену “Колубара” обавезан нарко-тест за запошљавање уведен још 2007. године јер је предвиђен колективним уговором и појединачни уговором о раду. Таквим тестовима подвргавају се сви који конкуришу за радна места с посебним ризицима јер је процењено да би радник под дејством наркотика могао угрозити и себе и друге запослене. Трошкове тестирања радника на наркотике покрива предузеће.

Радник који одбије да се подвргне алко или нарко тесту, може добити отказ јер то представља тежу повреду радне обавезе. Кандидат за било које радно место, ако је као услов постављено да има налазе о негативном нарко-тесту, уколико тражену потврду од надлежне здравствене службе не достави, нема шансе да се запосли. Газда може, чак и када само посумња, сваког радника послати на ванредну контролу и тражити да се утврди количина алкохола или дроге у крви.

У Унији послодаваца Србије потврђују да се алко-тестови у неким предузећима раде, подсећајући на то да Закон о раду, али и о безбедности на раду, дозвољава газдама да, осим квалификација, провери и физичко и ментално здравље кандидата, али наводе да је права реткост да се тражи и нарко-тест. У исто време председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић посећа на то да је сваки радник дужан да на посао долази радно способан и да мора поштовати радну дисциплину. Због тога, како каже, нема ништа против послодаваца који уводе овакве тестове.

Иначе, алко-тестове као обавезне увеле су многе градске управе у Србији, а много је и директора јавних предузећа који траже да се повремено проверавају радници који раде ризичне послове. Поготово се алко-тесту подвргавају возачи, портири, обезбеђење... Градског веће Новог Сада је јула прошле године чак усвојило Закључак којим препоручује јавним комуналним и другим предузећима чији је оснивач да омогуће контролу употребе психоактивних супстанци код запослених. Тада је наглашено да предузеће треба да донесе опште акте у складу са Законом о безбедности на раду и омогући улазак лица овлашћеног за контролу, односно оног ко зна да рукује апаратима за алко и нарко тестове.

Највише повреда има у грађевинарству, али се грађевински радници, по правилу, контролишу алко-тестом тек када се незгода догоди. Послодавци који се баве грађевинарством ређе него други посежу за таквим контролама, а поготово то не чине лети када је постало уобичајено да се радници “хладе” пивом или неким другим хладним алкохолним пићем.

Љ. Малешевић

Србија скупо плаћа што је „шампион” у брзини пензионе реформе

Влада Србије се сагласила с тим да замрзавања пензија ове године неће бити, али и да се пензиони систем мора и даље реформисати. Члан Фискалног савета Никола Алтипармаков, после састанка с министром финансија и привреде Млађаном Динкићем,

тврди да је та реформа велики недостатак Владиног програма за стабилизацију буџета и реформу јавног сектора. Јер, истиче он, што се дуже буде одлагала, касније ће бити болнија.

Али, у протеклих осам година у Србији су услови за пензију поштрени, а многим другим земљама за тај исти посао требало је чак три деценије. Наиме, старосна граница подигнута је за пет година и уведено да се пензиона основица израчунава на основу целог радног стажа а не десет најповољнијих година, како је то чињено раније. Драстично је смањен – јер су поштрени услови – број инвалидских пензионера, повећане су године као услов за породичну пензију, женама је додатно увећан радни стаж с 35 на 38 година као и године живота с 53 на 58. Дакле, урађено је много, а пензије су и даље највећи терет за државу.

Стручњаци тврде да није проблем само у пензионерима већ пре свега у држави. Као аргумент наводе да се сад годишње пензионире око 12.000 радника, а до пре неку годину их је било дупло више. Али, тада су послодавци морали да плаћају пензионе доприносе, док данас то не чине, уз “благослов” државе, што смањује пензиону касу па је она принуђена на то да сваког месеца за редовну исплату узима из буџета. Наплатом доприноса прикупи се тек 51,8 одсто потребног новца, док остатак покрива држава. Уз то, због ограничења уведених законима о стечају, о приватизацији и другим прописима чак 75,8 милијарди динара дуга за доприносе Фонд ПИО не може се наплатити. Томе треба додати још 95,6 милијарди неуплаћених за запослене којима је држава повезала стаж да би могли у пензију јер им газде нису плаћале доприносе.

Лош модел приватизације утицао је на то да старији радници – јер су први добијали отказе – “журе” у пензију да би имали сигуран приход, а држава их је на то стимулисала. Велики број радника од 2000. године пензију је дочекао на Бироу рада, и то не својом вољом, већ вољом оних који су предузећа продавали и куповали. Зато је данас број пензионера готово изједначен с бројем радника, а у трећини општина више је оних који подижу пензију него плату.

Дакле, пензиона реформа може, бити настављена, а очигледно и хоће, али док се не промени економски амбијент, не повећа број инвеститора и сви послодавци не буду морали да извршавају законску обавезу према Фонду ПИО, она неће имати успеха. Претходне године су показале да све што се уради на штету пензионера убрзо постаје мало јер држава не чини ништа да им помогне. Вртети стално причу да је оптимално да три радника раде за једног пензионера и тек онда ће пензије имати своју економску оправданост а при том не признати да тај однос никад више нећемо имати – није поштено. Јер, ако се то тражи, Србија би морала да има 5,1 милиона запослених, а ми толико немамо ни укупно радно способног становништва, рачунајући и децу. Зато је велико питање у којем правцу наставити реформу: кроз додатно стежање пензионерског каиша или већи привредни развој, отварање нових радних места, довођење нових инвеститора...

Колико су пензије реално опале показује и статистика Фонда ПИО, по којој је на крају прошле године просечна пензија у просечној заради учествовала с 59 одсто, 2009. то учешће је било 68,4, а 2003. чак 70,5 одсто. У последњих десет година пензије су са 73 пале на 59 процената у просечној заради, с тенденцијом даљег обезвређивања.

Љубинка Малешевић

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/bankrot-%E2%80%9Ealpine%E2%80%9D-sansa-za-srpske-gradjevinare>

Банкрот „Алпине” шанса за српске грађевинаре?

Министар саобраћаја Милутин Мркоњић изјавио је поводом банкрота аустријске грађевинске фирме „Алпина” да се повећава шанса за запошљавање наших грађевинских компанија, које су оспособљене и за најкомпликованије пројекте.

Он каже да смо до сада имали различита искуства кад је реч о ангажовању иностраних компанија у законској тендерској процедури, а сада, после краха ове аустријске компаније, можемо констатовати да наповољнији понуђачи нису увек ни најсолвентији ни најбољи.

– С обзиром на то да смо у новонасталој ситуацији приморани на то да с том грађевинском фирмом раскинемо уговор, инсистираћу у Влади на томе да на тендерима учествују наша предузећа да бисмо и на тај начин оснажили српску грађевинску оперативу – каже Мркоњић.

– На срећу, она је оспособљена да ради и најкомпликованије грађевинске захвате, уз услов да буду конкурентни осталим такмацима када буду расписани тендери за деонице на којима је радила фирма која је отишла у банкрот – образложио је министар Мркоњић намеру да се и кроз ангажовање наше радне снаге допринесе изласку из економске кризе.

Грађевинска компанија „Алпина“ гради у Србији део источног крака Коридора 10 од Пирота до Димитровграда и обилазницу око Димитровграда до границе с Бугарском. Деоница Пирот исток – Димитровград до данас је на потесу од Пирота до Сукова завршена нешто више од пола, док је у другом делу од Сукова до обилазнице око Димитровграда завршена око 45 процената. Траса обилазнице око Димитровграда до граничног прелаза с Бугарском завршена је око 60 одсто, а мостови на обилазници око 86 одсто.

Радови на деоници Пирот исток – Димитровград, дугој 14,3 километара, почели су у новембру 2010. године. Рок за завршетак био је 540 дана. Радови на обилазници око Димитровграда почели су такође пре три године, тачније у априлу 2010. Рок за завршетак био је 720 дана.

Дужина деонице је 8,6 км. Радови на деоници пута Пирот–Димитровград и на обилазници око Димитровграда нису завршени у предвиђеним роковима. Колико ће се каснити тек сада након што је извођач радова банкротирао, и након спровођења новог тендерског поступка, тешко је закључити.

Уговорени послови за обе деонице, вредни 59,3 милиона евра, финансирају се из кредита Европске банке за обнову и развој на деоници пута Пирот–Димитровград, док обилазницу око Димитровграда кредитира Светска банка.

Након што је добила посао изградње обилазнице око Димитровграда и аутопута до границе с Бугарском, „Алпина“ је замрзла процес арбитраже који се односи на пропалу концесију

Хоргош–Пожега, међутим, случај још није окончан, а то није једини проблематичан пројекат с том аустријском компанијом.

Р. Даутовић

Бешка брига тешка

Као проблематична показала се и изградња железничког моста преко Велике Мораве, моста преко Дунава код Бешке, за који се не зна да ли је дуже трајала изградња или погађање око његове цене. „Алпина” је на тендеру добила и изградњу новог моста (и његово пројектовање) и поправку старог, а за те радове било је укупно предвиђено око три године.

Међутим, рокови су толико пробијени и на једном и другом мосту, да је, можда, банкрот „Алпине” прилика да се рашчешља зашто је та грађевинска компанија толико форсирана у Србији.

РТВ

http://www.rtv.rs/sr_lat/drustvo/putari-ocekiju-od-vlade-da-spase-10.000-radnih-mesta_402819.html

Путари очекују од владе да спасе 10.000 радних места

БЕОГРАД

Самостални синдикат путара Србије очекује да Влада Србије на данашњој седници донесе одлуке које ће омогућити да опстане 26 путарских предузећа и да се сачува 10.000 радних места.

Синдикат је саопштио да би се истовремено спречило угрожавање безбедности учесника у саобраћају и створиле основне претпоставке за раст инвестирања у Србији.

"Ако се то не догоди, радници ће ући у борбу за очување својих радних места", наведено је у саопштењу.

Самостални синдикат путара Србије је раније најавио да ће 26. јуна ступити у генерални штрајк.

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/57/Srbija+danas/1348338/%22Betonjerka%22+ponovo+na+tr%25%BEi%25%A1tu.html>

"Бетоњерка" поново на тржишту

Фабрика за производњу бетонских стубова и трафо станица "Бетоњерка" у Алексинцу, после неуспеле приватизације, враћа се на тржиште. Иако има посла, коначна судбина фабрике се, међутим, не зна пошто су једно од 179 предузећа у реструктурирању.

Нико од 100 радника "Бетоњерке" после штрајка два синдиката и супротстављених ставова, није веровао да ситуација може да се поправи. Ни Љубинко Станковић који овде ради 32 године није могао да замисли да ће само после четири месеца рећи да је све у реду.

"Ми смо дали подршку садашњем директору и побољшање је велико. Имамо посла, примамо плате редовно", каже Љубинко.

Знатно млађи двадесетседмогодишњи Бојан Радојковић ради шест година и са платом од 25 хиљада је, каже, задовољан.

"Радим као физички радник, на свим пословима у производњи - и на вађењу стубова, мазању калупа и на ливењу", каже Бојан.

За четири месеца огромна дуговања из претходног периода сведена су на осам милиона. До сезоне годишњих одмора радило се у две смене, за месец дана произвели су 5.000 бетонских стубова, а просек је три до 3,5 хиљаде. Све послове "Бетоњерка" обезбеђује преко тендера.

Директор "Бетоњерке" Дарко Христов каже да до краја године има још неколико великих тендера - између 300 и 500 милиона, а да би њихово учешће требало да буде око 150 - 200 милиона, тако да, већ сада, додаје, може да тврди да ће бити посла до краја године.

Готово 90 одсто производње иде ЕПС-у, па су сви у фабрици сагласни да је најбоље да се врате у састав ЕПС-а.

"Укупно осам предузећа, међу њима и "Бетоњерка" су искључени из састава ЕПС-а и сви су продати, сада постоји нека иницијатива и оба синдиката су за то да се вратимо у састав ЕПС-а", каже Славиша Милошевић радник.

Да ли ће жеље запослених, сада успешне фабрике, бити услышене знаће се најкасније наредне године када би статус свих предузећа у реструктурирању требало да буде решен.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2013&mm=06&dd=24&nav_id=725842

"Извоз Железаре одговор скептицима"

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Смедерево -- Независни синдикат Железаре Смедерево поручује да је извот те компаније најбољу одговор онима који су били скептични због покретања производње.

Податак да је Железара Смедерево, са мајском производњом и извозом, поред Фијата, у врху српских извозника, најбољи је одговор скептицима због покретања производње, саопштио је Независни синдикат.

Синдикалци подећају да је министар финансија и привреде Млађан Динкић, износећи тај податак, рекао да се воде озбиљни преговори са Фијатом који је заинтересован да откупује лим из Железаре, али је неопходно изградити нов погон за аутолим.

Та инвестиција би износила између 100 и 150 милиона евра и није недостижна уколико Фијат са владом направи предуговоре, што би повећало заинтересованости стартешких партнера за куповину Железаре.

Тада би било могуће и да се **партнерство Владе Србије са будућим стартешким партнером за Железару Смедерево договори, као и са Фијатом, где је у ФАС-у држава власник са 30 одсто, а Фијат са 70 одсто капитала.** То значи да будућа инвестиција треба да буде финансирана у висини власништва.

Уколико би се то догодило, **аутолим из Железаре би био изузетно атрактиван и за произвођаче аутомобила из земаља у окружењу - румунску Дачију, мађарску Шкоду и Фолксваген и словачку Киу и Пежо, сматрају у Независном синдикату.**

Они додају да би Србија сигурно тада постала атрактивнија и за друге велике произвођаче аутомобила, јер је велика предност Србије, што има 150 предузећа која се баве производњом делова и склопова за аутоиндустрију.

У саопштењу се указује да **наставак производње у Железари Смедерево и појава "дима којиживот значи" за све запослене, град и целу српску привреду, "није обрадовао**

само поједине аналитичаре, синдикалне нарикаче и скептике".

"У овим тешким условима привређивања Железара Смедерево ипак редовно исплаћује зараде, плаћа порезе и све друге обавезе проистекле из закона. По томе је Железара Смедерево јединствена и зато треба наставити са подршком, све до доласка стратешког партнера", истичу у Независном синдикату.

АКТЕР

<http://akter.co.rs/26-ekonomija/print-44309-metalci-iz-elezare-ele-saradnju-s-fiatom.html>

МЕТАЛЦИ ИЗ ЖЕЛЕЗАРЕ ЖЕЛЕ САРАДЊУ С ФИАТОМ

Бета

У Железари Смедерево оцењено да је инвестиција у изградњу погона за аутолим достижна, ако Фиат с Владом Србије направи предуговоре о набавци

Независни синдикат металаца у Железари Смедерево оценио је у понедељак да инвестиција од 100 до 150 милиона евра у изградњу погона за аутолим није недостижна ако Фиат с Владом Србије направи предуговоре о набавци.

"Такви предуговори би засигурно допринели повећању заинтересованости стратешких партнера за куповину Железаре", наводи се у саопштењу тог синдиката и подсећа да је министар финансија и привреде Младан Динкић претходне седмице рекао да се воде озбиљни преговори с Фиатом који је заинтересован да откупљује лим из Смедерева.

Независни синдикат металаца у Железари Смедерево напоменуо је да је за производњу лима за потребе Фиата потребно да се изгради нов погон за аутолим.

Истиче се да би било могуће и да се партнерство Владе Србије с будућим стратешким партнером за Железару Смедерево договори као и с Фиатом.

"Ако би се то догодило, аутолим из Железаре би био изузетно атрактиван и за производјаче аутомобила из земаља у окружењу, Дачију, Шкоду, Фолксваген, Кију и Пежо, а сигурни смо да би и Србија постала атрактивнија за друге велике производјаче аутомобила", наводи се у саопштењу Независног синдиката металаца у Железари Смедерево.